RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.643 van 25 juni 1998
in de zaak A. 59.795/VII-12.735.
60.067/VII-12.736.

In zake : 1. de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING,
gevestigd te STADEN,
Galgestraat 2
2. de n.v. IMSTO,
gevestigd te HARELBEKE-HULSTE,
Waterstraat 19

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106

tussenkomende partijen :

1. Lucien CUVELIER,
2. Nancy VAN DE BURIE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19,
3. de v.z.w. REGIONALE MILIEUBELANGEN,
gevestigd te HARELBEKE,
Acacialaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING en de n.v. IMSTO op 9 september 1994 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 18 juli 1994 houdende weigering van de milieuvergunning om een te Harelbeke,

Waterstraat 19 gevestigd aardappelverwerkend bedrijf uit te breiden;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 26 september 1994 hebben ingediend om de vernietiging van hetzelfde besluit te vorderen;

Gezien het arrest nr. 53.978, van 22 juni 1995, waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit in de zaak A. 59.795/VII-12.735;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 augustus 1995;

Gelet op de beschikking van 10 augustus 1995 die de tussenkomst van Lucien CUVELIER en Nancy VAN DE BURIE toelaat;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 25 augustus 1995;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 1995 die de tussenkomst van de v.z.w. REGIONALE MILIEUBELANGEN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de zaak A. 60.067/VII-12.736;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY die, loco Advocaat L. OCKIER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. VAN HEUVEN die verschijnt voor de eerste en tweede tussenkomende partijen;

Gehoord het, wat de zaak A. 59.795 betreft, eensluidend en, wat de zaak A. 60.067 betreft, andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de ingediende beroepen dermate met elkaar zijn verbonden dat het wenselijk is dat ze worden gevoegd;

1. <u>Zaak A.59.795</u>

Overwegende dat de verzoekende partijen afstand doen van hun beroep; dat niets zich verzet tegen de bewilliging van deze afstand;

2. <u>Zaak A.60.067</u>

2.1. <u>Ontvankelijkheid</u>

2.1.1.1. Overwegende dat de verwerende partij en de eerste twee tussenkomende partijen opwerpen dat de verzoekende partijen hun belang bij de gevorderde vernietiging hebben verloren, vermits hen op 31 juli 1995 een vergunning werd verleend met hetzelfde voorwerp;

2.1.1.2. Overwegende dat de exceptie dient te worden verworpen, omdat bedoeld ministerieel besluit van 31 juli 1995 inmiddels met ’s Raads arrest nr. 66.898, van 24.6.97, werd vernietigd;

2.1.2.1. Overwegende dat de eerste twee tussenkomende partijen voorts opwerpen dat het betrokken bedrijf gedeeltelijk onwettig, want zonder alle vereiste bouw- en exploitatievergunningen, wordt uitgebaat, zodat het belang van de verzoekende partijen op een misdrijf steunt en zodoende onrechtmatig is;

2.1.2.2. Overwegende dat iemand die een vergunning heeft aangevraagd er belang bij heeft de vernietiging van de weigering van de vergunning te vorderen, ook al baat hij intussen zijn inrichting onvergund uit; dat de gevraagde vergunning, voor de toekomst, wettig maakt wat thans onwettig is, zodat het belang ook wettig is;

2.2. <u>Ten gronde</u>

2.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit gestoeld is op volgende stedenbouwkundige motieven :

> "Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan Kortrijk (K.B. van 4 november 1977);

Overwegende dat volgens het gewestplan Kortrijk (KB dd. 4 november 1977) de inrichting is gelegen in een agrarisch gebied, dat is voorbehouden voor volwaardige land- en tuinbouwbedrijven; dat de aanvraag betrekking heeft op een in oorsprong als para-agrarisch beschouwd bedrijf (PVBA Agrigel : conditionnerings- en opslagbedrijf voor land- en tuinbouwprodukten), waarvan de bouwvergunning werd verleend bij M.B. dd. 4 september 1985; dat op heden het aldaar gevestigde bedrijf, volgens het Bestuur van Landinrichting- en beheer, een zuiver commercieel en agro-industrieel karakter heeft (o.a. bewerken en verwerken van aardappelen, e.d., commerciële behandeling) en het zeker niet is te aanzien als agrarisch of para-agrarisch bedrijf; dat de bouwvergunning voor de uitbreiding met een diepvriesloods en voor het bouwen van een opslagplaats respektievelijk op 23 juni 1993 en 4 februari 1992 werd geweigerd;

Overwegende dat op de vestigingsdatum van het bedrijf (alle bouwvergunningen dateren van na 28 juni 1984) de aanvragen niet voldeden aan de gestelde voorwaarden van het minidekreet van 28 juni 1984, om af te wijken van de bestemming van het gewestplan; dat de aanvraag evenmin beantwoordt aan de vereisten zoals gesteld in de decreten van 23 juni 1993, houdende wijziging van artikel 79 en aanvulling artikel 88 van de wet van 29 maart 1962; dat ondanks de voormelde weigering van bouwvergunning de opslagloods wederrechterlijk werd opgericht;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften";

2.2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun tweede middel aanvoeren dat het bestreden besluit ten onrechte stelt dat hun bedrijf geen para-agrarisch bedrijf is, en aldus artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen schendt;

2.2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen een aantal argumenten aanvoeren die niet in de motivering van het bestreden besluit voorkomen; dat echter bij het onderzoek van de wettigheid van de motieven van dat besluit alleen

rekening kan worden gehouden met de motieven zoals ze verwoord zijn in dat besluit, en niet met een a posteriori aangevoerde nieuwe argumentatie; dat de Raad van State dan ook slechts op de andere argumenten zal en kan ingaan;

Overwegende dat de verzoekende partijen stellen dat het begrip "para-agrarisch" "restrictief (dient) te worden geïnterpreteerd";

Overwegende dat de eerste twee tussenkomende partijen menen dat ter zake de Raad van State enkel over een marginaal toetsingsrecht beschikt en dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is;

2.2.3. Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen.

2.2.3.1. Artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, waarvan de toepasselijkheid op voorliggende zaak niet wordt betwist, luidt als volgt :

> "Art.11.4.1. De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden."

2.2.3.2. Noch art. 11.4.1, noch enige andere bepaling van het koninklijk besluit van 28 december 1972, definiëren het begrip "para-agrarische bedrijven".

2.2.3.3. Het komt de Raad van State toe te onderzoeken of de bestreden beslissing aan dat begrip zijn juiste draagwijdte heeft gegeven.

Het geven van de juiste interpretatie aan een begrip betreft niet de opportuniteit, doch de wettigheid van de beslissing. Het desbetreffend onderzoek heeft dan ook geen betrekking op de vraag of het bestreden besluit al dan niet kennelijk onredelijk is.

2.2.3.4. Bij ontstentenis van nadere omschrijving ter zake, moet de term "para-agrarisch bedrijf" in zijn spraakgebruikelijke betekenis worden begrepen en moet daaronder worden verstaan bedrijven waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is.

2.2.3.5. Het begrip "para-agrarisch" bedrijf moet niet restrictief worden uitgelegd.

Het gebruik van de term "ruime zin" in artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betekent dat het begrip "landbouw" niet restrictief, doch extensief moet worden opgevat.

Bedoeld artikel 11 plaatst de agrarische bedrijven en de para-agrarische bedrijven op gelijke voet.

Het bestreden besluit stelt dan ook ten onrechte dat een agrarisch gebied "is voorbehouden voor volwaardige land- en tuinbouwbedrijven".

2.2.3.6. Er valt niet in te zien waarom een "para-agrarisch bedrijf" geen commercieel of een industrieel -en a fortiori een "agro-industrieel"- karakter zou mogen hebben.

Uit artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 kan niet worden afgeleid dat de agrarische gebieden zijn voorbehouden aan bedrijven waarin geen daden van koophandel worden gesteld.

De stedenbouwwet, die de rechtsgrond is van het koninklijk besluit van 28 december 1972, is geen wet tot organisatie van, of toezicht op, de landbouw als economische bedrijvigheid.

In artikel 11 van voormeld koninklijk besluit is met zoveel woorden bepaald dat de niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven een industrieel karakter kunnen hebben. Hieruit volgt logischerwijze dat ook para-agrarische bedrijven met een industrieel of, a fortiori, met een "agro-industrieel" karakter, in een agrarisch gebied kunnen worden toegelaten.

Het bestreden besluit mocht dan ook niet uit zijn uitgangspunt dat het betrokken bedrijf "een zuiver commercieel en agro-industrieel karakter heeft", zonder meer afleiden dat die inrichting "zeker niet is te aanzien als ... para-agrarisch bedrijf".

2.2.3.7. Uit het bovenstaande dient te worden besloten dat het bestreden besluit de in het middel ingeroepen bepaling en derhalve ook het gewestplan, heeft geschonden;

2.2.4. Overwegende dat het bestreden besluit bijgevolg dient vernietigd te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met nrs. A. 59.795/VII-12.735 en A. 60.067/VII-12.736 worden gevoegd.

Artikel 2.

De afstand in de zaak A.59.795/VII-12.735 wordt toegewezen.

Artikel 3.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 18 juli 1994 houdende weigering aan de n.v. AGRISTO POTATO PROCESSING van de milieuvergunning om een te Harelbeke, Waterstraat 19 gevestigd aardappelverwerkend bedrijf uit te breiden;

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van het beroep in de zaak A. 59.795/VII-12.735, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van het beroep in de zaak A. 60.067/VII-12.736, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op negenduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**